

[Inge Krogh]

ved at sikre dem et arbejde, som de føler de får noget ud af; derved ville man forhindre mange følgesymptomer, bl. a. psykiske, ved det at få en invalidepension.

Indenrigsministeren taler om at få oprettet et forebyggelsesråd, hvor der skal være repræsentanter for forskellige ministerier og ekspertise, bl. a. ministeriet for offentlige arbejder samt undervisningsministeriet.

Indenrigsministeren udtaler dog, at man som helhed ikke er interesseret i at oprette nye råd, og det er kristeligt folkeparti heller ikke. Det ville være naturligt, at sundhedsstyrelsen, som står midt i begivenhederne, og som har statistikker, dannede grundlaget i et sådant råd med nogle konsulenter fra de omtalte ministerier, måske specielt undervisningsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder.

Indenrigsministeren siger, at sygehusvæsenet ikke skal udbygges videre i øjeblikket, og det kan jeg helt slutte mig til. Jeg vil dog gerne henlede opmærksomheden på, at det er et ønske hos befolkningen at bevare de sygehuse, der ligger nær deres bolig. I øjeblikket er spørgsmålet om Sankt Josephs Hospital i København i søgelyset, og en del ser med ængstelse hen til, at fødeafdelingen med tilhørende svangerskabskontrol og efterkontrol skal flyttes langt væk fra det nuværende sted.

Befolkningen ser i øvrigt også med nogen ængstelse på en rationalisering af apotekerne med nedlæggelse af apoteker i visse landdistrikter.

Det er her i tinget tidligere blevet diskuteret, at der ikke er plejehjemspladser nok, og at disse klienter derfor optager pladser i sygehussektoren. Det er desværre stadig tilfældet, selv om man udskyder det tidspunkt, hvor folk skal på plejehjem, ved en effektiv hjemmehjælp. Der er stadig kommuner, hvor patienterne efter at have været på en geriatrik afdeling overføres til venteaftdelingen, der sorterer under indenrigsministeriet, og derfra til plejehjem, der ofte ligger langt fra deres bolig – det sorterer under socialministeriet – og så ønsker de til slut at komme hen på et plejehjem, der ligger nærmere deres bolig. Det er meget utilfredsstillende for de klienter, der er nødt til at være på plejehjem. Derfor er det vel nok et spørgsmål om at få den del af sundhedsvæsenet, der sorterer under indenrigsministeriet, sammenarbej-

det med den del, der sorterer under socialministeriet.

På centralt plan kan man tænke at der dannes den omtalte sundhedsblok, hvor indenrigsministeriets og socialministeriets områder inden for sundhedssektoren slås sammen. Det vil være absolut rimeligt. At hele socialministerens område går over til denne sundhedsblok, må dog anses for at blive for stor en enhed.

Det er meget vigtigt, at hele sundhedssektoren arbejder sammen i marken, altså at der er et nøje samarbejde mellem amternes sygehusudvalg og amternes social- og sundhedsudvalg.

Schak Nielsen (DR):

Ministerens lange redegørelse, som jeg i øvrigt takker for, om samfundets tilbud til borgerne på det sundhedsmæssige område er så omfattende, at det kan være lidt vanskeligt at holde enkelthederne fast til en samlet vurdering af hele sundhedssektoren, men man fik indtryk af mange menneskers og mange instansers store, seriøse indsats for at afhjælpe menneskets psykiske og fysiske belastninger. Man fik også indtrykket af, at den moderne civilisation har sin pris og sine skyggesider. Det er karakteristisk, at så snart vi var færdige med det, man vel kan kalde for fattigdommens sygdomme: ernæringsproblemer, tuberkulose o. lign., så kom velstandens sygdomme eller måske snarere vellevnedssygdommene, og det er egentlig en absurd situation.

Man kan godt filosofere, endda meget, over, om den moderne civilisation nu også har givet menneskene den kreative tilværelse, som vor klode og vor teknik giver mulighed for, og hvad der egentlig hindrer mennesket i i fuldt mål at nyde Jordens muligheder. Men retsforbundet hører ikke til dem, der ønsker sig tilbage til de såkaldt gode, gamle dage, men vil være med til at løse fremtidens opgaver også på det sundhedsmæssige og det sociale område. Men det kan kun blive nogle principielle betragtninger om vor holdning til hele sundhedssektoren, som vi i dag skal give udtryk for.

Det fremgår ikke helt af ministerens redegørelse, men man aner det, og det er vel også en kendt sag, at der er stærke kræfter, der vil have en fastere styring af hele sundhedssek-